

Bulrugwalvis

Megaptera novaeangliae

- Bulrugwalvissen hebben hun naam te danken aan hun lange, lage rugvin, die onder het zwemmen vaak boven water uitsteekt.
- Als bulruggen hun kop uit het water steken kunnen ze schepen en bootjes zien aankomen en wegvaren.
- Door met hun staart op het water te slaan kunnen deze walvissen een keihard geluid maken. De vissen in de buurt gaan dan in scholen zwemmen, want in een grote groep zijn ze veiliger.

- Bulrugwalvissen kunnen scholen vissen opsluiten door een muur van luchtbellens om hen heen te blazen. Daarna slokken ze in één hap duizenden visjes naar binnen.
- Elke groep bulrugwalvissen heeft zijn eigen herkenningmelodie waarmee de leden van de groep elkaar roepen.
- De vrouwtjes van de bulrugwalvis zijn iets groter dan de mannetjes.
- Om helemaal uit het water te komen, neemt de bulrugwalvis vanuit de diepte een flinke aanloop. Hij zwemt dan met een snelheid van bijna 30 kilometer per uur naar de oppervlakte. Dat is net zo snel als een fietser die flink doortrapt.

In het kort

Verspreidingsgebied:
wereldwijd

Leefomgeving: 's winters in de tropen, 's zomers in de poolgebieden

Lengte: 15 meter

Gewicht: 30 ton

Levensduur: 90 jaar

Voedsel: krill en kleine vissen

Koraalduivel

Pterois volitans

- De koraalduivel wordt vanwege zijn lange, stekelachtige vinnen ook wel schorpioenvis genoemd, en vanwege zijn strepen soms ook zebravis.
- Op de holle stekels op de rug van de koraalduivel zit een giftige slijm laag die hem tegen zijn vijanden beschermt.
- De vis drukt zijn prooi met zijn lange stekels tegen de rotsen, zodat die niet kan ontsnappen. Hij slikt zijn prooi in één keer door.
- De steek van een koraalduivel is pijnlijk, maar voor mensen meestal niet dodelijk. Door de steekwond in heet water te houden kun je de werking van het gif tegengaan en de pijn verminderen.
- Als hij wordt bedreigd gaat de koraalduivel met zijn kop omlaag zwemmen. Zo richt hij zijn giftige stekels op zijn aanvaller.
- Door zijn strepen en heldere kleuren valt de vis goed op. Andere vissen blijven bij hem uit de buurt.
- Koraalduivels zijn kannibalen. Als er geen ander voedsel beschikbaar is eten ze elkaar op.

In het kort

Verspreidingsgebied: Indische Oceaan en westelijke Grote Oceaan

Leefomgeving: rotsachtige riffen

Lengte: 30–40 cm

Gewicht: 900 gram

Levensduur: 10 jaar

Voedsel: vis en garnalen

Witte haai

Carcharodon carcharias

- De witte haai is de grootste roofvis ter wereld.
- Met zijn supergevoelige neus kan hij onder water op kilometers afstand bloed ruiken.
- Een witte haai valt altijd van achteren aan. Vlak voordat hij toeslaat, doet hij zijn ogen dicht om ze tegen de klap te beschermen.

- Om hun prooi te verzwakken nemen witte haaien eerst een kleine hap uit het slachtoffer.
- Deze grote haaien eten niet graag mensen, maar zetten wel eens per ongeluk hun tanden in een zwemmer.
- De huid van deze haai is bedekt met een soort kleine, tandachtige schubben. Ze helpen hem om tijdens het zwemmen soepel door het water te glijden.
- De haai kan met zijn snuit de elektriciteit voelen die door de lichamen van levende wezens wordt afgegeven. Met dit zintuig kan de haai prooien opsporen in donker water.

In het kort

Verspreidingsgebied: wereldwijd

Leefomgeving: oceanen

Lengte: ruim 5 meter

Gewicht: meer dan 2 ton

Levensduur: 70 jaar

Voedsel: vissen, zeehonden, vogels en kleine walvissen

